

ת"פ 31164/02/16 - מדינת ישראל נגד מוחמד דרבאשי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 31164-02-16 מדינת ישראל נ' מדינה פסון מס'

9031463(עציר) ואח'

לפני כבוד השופט ירון לוי

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הנאשם

4. מוחמד דרבאשי (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד בן אהרון

הנאשם 4 ובאת כוחו עו"ד נירה שגב

גזר דין

פתח דבר

1. הנאשם 4 (להלן: "**הנאשם**") הורשע, על יסוד הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בעקבות הליך גישור בפני כב' השופט ב' שגיא, בכתב אישום מתוקן בשנית (להלן: "**כתב האישום**"), בכך שסייע לייבא, בשיתוף עם אחרים, 1,829 גרם קוקאין מקולומביה לישראל.

העובדות

2. ואלה העובדות בהן הודה והורשע הנאשם:

(א) במועד שאינו ידוע קשר הנאשם, יחד עם הנאשמים 2-3, ועם גורמים עברייניים בקולומביה (להלן: "**האחרים**") לייבא סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 1,829 גרם (להלן: "**הסם**") מקולומביה לישראל, באופן שהנאשם 1 (להלן: "**הבלדר**") ישמש כבלדר להבאת הסם מקולומביה לישראל ויעבירו לנאשמים 2-4.

(ב) במסגרת הקשר, הוזמנה עבור הבלדר "חבילת נופש" לפיה יטוס מקולומביה לישראל וישהה

עמוד 1

במלון "גראנד ביץ" בתל אביב (להלן: "המלון").

(ג) ביום 31.1.16 הגיע הבלדר לישראל ובאמתחתו תרמיל גב ובו הסם. עם נחיתתו בנתב"ג נעצר הבלדר ותחת פיקוח המשטרה המשיך לפעול לפי תוכנית הקשר.

(ד) במסגרת הקשר, ולשם קידומו, ביצע הנאשם, בצוותא חדא עם הנאשמים 2-3, ועל דעת כולם, את הפעולות הבאות:

1) ביום 31.1.16 או לפניו, הצטייד הנאשם 2 בטלפון "פריפיד", שפרטי בעליו אינם רשומים (להלן: "הטלפון המבצעי") וזאת כדי לתאם את ביצוע העסקה כך שלא ניתן יהיה לזהותו.

2) ביום 31.1.16, או לפניו, שוחח הנאשם 2 עם הנאשם, ותיאם עמו כי ביום 1.2.16, בשעות הבוקר, ייקח עמו הנאשם 6,200 דולר לצורך מימון הסם, ימסור אותם לנאשם 3 סמוך למלון וימתינ במקום עד שיקבל ממנו את הסם.

3) ביום 31.1.16, סמוך לשעה 21:00 נסעו הנאשמים 2-4 לתל אביב והגיעו למלון או סמוך לו. בהמשך, סמוך לשעה 22:20, נכנס נאשם 3 למלון ושכר חדר ללילה אחד עבור 650 ₪. הנאשם ונאשם 2 עזבו את תל אביב סמוך לשעה 1:00.

4) החל מהשעה 21:33 ועד למחרת היום בשעה 9:48 בבוקר שוחחו נאשמים 2 ו-3 טלפונית באמצעות הטלפון המבצעי, כדי להקשות על זיהוים. כמו כן, לאחר שקיבל מהאחרים את פרטי החדר בו שהה הבלדר, התקשר נאשם 2 באמצעות הטלפון המבצעי לקו הטלפון שבחדרו של הבלדר ותיאם עמו את מועד הגעתו של נאשם 3 לצורך השלמת עסקת ייבוא הסם.

5) ביום 1.2.16 סמוך לשעה 9:45, הגיע הנאשם סמוך למלון, באמצעות רכב מסוג פיז'ו, שמספרו 74-488-56 (להלן: "הרכב"), ועדכן את נאשם 2. נאשם 2 הודיע לנאשם 3 על אודות הגעת הנאשם למלון.

6) בהמשך, סמוך לשעה 9:47, יצא נאשם 3 מהמלון, ניגש לרכבו של הנאשם ולקח ממנו את הכסף שהובא לצורך השלמת העסקה.

7) בחלוף מספר דקות, הגיע נאשם 3 לחדרו של הבלדר במלון, העביר לו 6,000 דולר מתוך 6,200 הדולרים שקיבל מהנאשם וקיבל תמורתם את התרמיל ובו כ-18 גרם סם מסוכן מסוג קוקאין.

העבירות

3. על יסוד הודאתו בעובדות המתוארות, הורשע הנאשם בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), וסיוע לייבוא סם מסוכן, עבירה לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "פקודת הסמים המסוכנים"), יחד עם סעיף 31 לחוק.

ההליכים

4. גזר הדין מתייחס לנאשם 4 בלבד, לאחר שהדין בעניינם של הנאשמים 1-3 הופרד.

5. הנאשם 1 הורשע על יסוד הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, לאחר שחזר בו מכפירתו, בשלב מוקדם יחסית של שמיעת הראיות, בעבירות הבאות: קשירת קשר לביצוע פשע, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק; ייבוא סם מסוכן, עבירה לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים; והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 7(א) וכן סעיף 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים.

בית המשפט אימץ את הסדר הטיעון וגזר על הנאשם 1, בין היתר, 36 חודשי מאסר לריצוי בפועל, 15 חודשי מאסר מותנים, וחילוט סך 6,450 דולרים שנתפס ברשותו.

6. הנאשם 2 הורשע על יסוד הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בעקבות הליך גישור, בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק, וייבוא סם מסוכן, עבירה לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים.

בית המשפט אימץ את הסדר הטיעון וגזר על הנאשם 2, בין היתר, 66 חודשי מאסר לריצוי בפועל, 18 חודשי מאסר מותנים, וקנס בסך 14,000 ₪.

7. הנאשם 3 הורשע על יסוד הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בעקבות הליך גישור, בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק, וסיוע לייבוא סם מסוכן, עבירה לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים.

בית המשפט אימץ את הסדר הטיעון וגזר על הנאשם 3 22 חודשי מאסר לריצוי בפועל, 8 חודשי מאסר מותנים, וקנס בסך 8,000 ₪.

סך 200 הדולרים שנתפס ברשות הנאשם 3 חולט בהסכמת הצדדים.

הסדר הטיעון

8. ב"כ הצדדים עתרו במשותף, לגזור על הנאשם 22 חודשי מאסר לריצוי בפועל, שירוצה במצטבר לעונש המאסר שמרצה הנאשם, בניכוי תקופת מעצרו, למעט התקופה בה היה בסטטוס של עצור-שפוט, ומאסר מותנה.

עוד הוסכם על השבת הרכב לבעליו, בכפוף להפקדת סך 6,000 ₪.

9. לטענת ב"כ הצדדים, בנסיבות העניין מדובר בהסדר סביר ומאוזן שראוי לאמצו. ההסדר משקף את רמת הענישה הנוהגת לעבירות בהן הורשע הנאשם, בנסיבותיהן, לאור הודאתו, נטילת האחריות על מעשיו והחיסכון בזמן שיפוטי.

הצדדים נחלקו בשאלת גובה הקנס שיוטל על הנאשם.

טענות הצדדים

10. ב"כ המאשימה עתרה להשתתף קנס משמעותי על הנאשם, שישקף את חומרת העבירות בהן הורשע, את הנזק הרב שעלול היה להיגרם לולא נתפס הסם, ושיפגע בכיס הנאשם באופן שירתיעו מביצוע עבירות דומות בעתיד. ב"כ המאשימה סברה כי יש להטיל על הנאשם קנס גבוה מזה שהוטל על הנאשם 3, למרות הדמיון בחלק שנטלו הנאשמים בביצוע העבירה, בשל עברו הפלילי המכביד יותר.

ב"כ הנאשם טענה כי עיקר עברו הפלילי של הנאשם התרחש כשהיה קטין ובגיר צעיר. מאז שינה הנאשם את דרכיו, הקים תא משפחתי והוא אב לפעוט.

ב"כ הנאשם הגישה מסמכים המעידים כי הנאשם חב עשרות אלפי שקלים לנושים, ובין היתר למרכז לגביית קנסות ולביטוח הלאומי (נ/2).

ב"כ המאשימה ביקשה לדחות את מועד תשלום הקנס שיושת, לאור מצבו הכלכלי של הנאשם.

שיקולי ענישה

11. אין מחלוקת שמדובר באירוע אחד (ראו ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14)).

ערך חברתי מוגן

12. הערך החברתי המוגן העומד בבסיס עבירות הסמים הוא, בראש ובראשונה, ביטחון הציבור ובריאותו. בתי המשפט הדגישו את הנזקים הנגרמים בעקבות עבירות הסמים, ואת ההשלכות הקשות שיש לשימוש בסם על גופם ועל נפשם של המשתמשים. ערך חברתי נוסף הוא הצורך להגן על הציבור בכללו מפני עבירות, אותן מבצעים המכורים לסם, כדי לממן את צריכתו.

כפי שנאמר בפסיקה ביחס לחומרתן של עבירות הסמים, וביחס למדיניות הענישה הראויה בעבירות אלה:

"...נגע הסמים הפוגע קשות בחברתנו מחייב מלחמת חורמה והעונשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים צריכים להשתלב במאבק הכולל להדברת הנגע. על כן, יש ליתן משקל ממשי לשיקול ההרתעתי אל מול השיקולים האישיים, אשר משקלם יהיה נמוך יותר במקרים כגון אלה"
(ע"פ 9482/09 ביטון נ' מדינת ישראל (24.7.11)).

13. מאפייני החומרה בעבירות הסמים בהן הורשע הנאשם נובעים מסוג הסם, קוקאין, המוגדר כסם קשה, ומכמות הסם הרבה - כמעט 2 ק"ג. לאור האמור, מידת הפגיעה של הנאשם בערכים החברתיים המוגנים משמעותית, ומצדיקה ענישה מחמירה:

"..נקודת המוצא בעת ענישתם של מי שהורשעו ביבוא של סמים מסוכנים לישראל - ובמיוחד כאשר מדובר בכמויות נכבדות, ובסם "קשה" כמו סם הקוקאין - היא הצורך בענישה חמורה ומרתיעה, הכוללת תקופה משמעותית מאחורי סורג ובריא".

(ע"פ 3249/12 עופר בנאום משה נ' מדינת ישראל (13.5.13)).

נסיבות העבירה

14. בעניינו של הנאשם, נסיבות רלוונטיות, שיש בהן כדי להשפיע על קביעת מתחם הענישה. בראשן, הנזק החברתי המשמעותי הצפוי מהשלמת העבירות, לאור הכמות הרבה של הסם המסוכן שהיה מופץ, אלמלא נתפס. לביצוע העבירות קדם תכנון קפדני. כחלק מתכנית הקשר, היה הנאשם אמון על העברת הכסף, ששימש לרכישת הסם, לידי הנאשם 3, והיה צפוי לקבל את הסם מידי הנאשם 3, לולא סוכלה התכנית בידי המשטרה. אמנם, חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה מצומצם בהשוואה לנאשם 2, שעמד בקשר עם האחרים בקולומביה ותיאם את פעולות הנאשמים 1, 3 ו-4 לצורך הוצאת תכנית הקשר אל הפועל. עם זאת, הנאשם נטל תפקיד משמעותי בביצוע התכנית. כפי שנפסק:

"וידענו מכבר כי בלא חוליות-הביניים המרכיבות את השרשרת יתקשו עברייני הסמים העיקריים לבצע את זממם. כנדרש מכאן, חובה היא המוטלת עלינו להיאבק בכל חוליה וחוליה ולנתק את השרשרת" (ע"פ 7757/04 בורשטיין נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(5) 218, 232 (2005))."

מדיניות הענישה הנוהגת

15. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי טווחי העונשים, בנסיבות דומות, נעים בין 18 ל-36 חודשי מאסר (ראו, למשל: ע"פ 7907/14 עומרי ואזנה נ' מדינת ישראל (22.02.15); ת"פ 6916-02-16 מדינת ישראל נ' זורב לוין (19.06.2016); ת"פ 23301-06-09 מדינת ישראל נ' עמוס פרנסייה (28.07.2010)).

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

16. תזקף לקולא הודאת הנאשם באופן שחסך את ניהול ההליך בעניינו.

כן תילקח בחשבון הפגיעה במשפחתו ובבנו הפעוט כתוצאה ממאסרו.

מגיליון הרשעותיו הקודמות עולה כי לנאשם, יליד 1989, שלוש הרשעות קודמות כבגיר, שתיים מהן בעבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית מהשנים 2015 ו-2013, ואחת בעבירת החזקת סכין משנת 2012. וכן ארבע הרשעות בעבירות אלימות ורכוש בהיותו קטין.

יש ליתן משקל לחומרה להסתבכותו הנוכחית של הנאשם, במהלך תקופת עיכוב ביצוע גזר הדין שהוטל עליו בגין עבירת סמים בת"פ 32474-0-10, עת המתין לשמיעת ערעורו.

המאסר

17. לאור כל האמור, סבורני שעונש המאסר עליו הסכימו הצדדים, הולם את נסיבות המקרה הן מבחינת חומרת העבירה והן בהתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם.

הקנס

18. באשר לרכיב הקנס, ככלל:

"...בעבירות הקשורות בסחר בסמים, מן הראוי הוא כי יוטלו עונשים כספיים, אשר יש בהם כדי לסכל את כוונת הרווח הכרוכה בעבירות הסמים. עבירות הסחר בסמים מבוצעות לשם השגת רווחים, תוך התעלמות אכזרית מהסיכון הרב לציבור הטמון בהפצת הסם. לפיכך, הנהיג המחוקק אמצעים לפגיעה ברכושם של סוחרי סמים, ואלה הם חילוט הרכוש, וכמובן הטלת קנסות כספיים גבוהים. כך ראוי להעניש בגין סחר בסמים ובגין החזקת סמים שלא לצריכה עצמית בדרך-כלל" (ע"פ 1872/98 אבו-טאלב נ' מדינת ישראל (3.6.99), להלן: "פרשת אבו-טאלב").

בהטלת הקנס יכול בית המשפט להתחשב בנסיבות אישיות יוצאות דופן של הנאשם, ובהן גם מצבו הכלכלי. יתכן ובחינה פרטנית כזו תוביל למסקנה כי אין להטיל על נאשם קנס (ראו, למשל, פרשת אבו-טאלב). יודגש כי את בחינת רכיב הקנס יש לערוך תוך התבוננות בכלל רכיבי העונש כמכלול (ע"פ 100/14 מדינת ישראל נ' מחטיב (10.12.14)). כך, למשל, ויתור על רכיב הקנס יוצדק במקרים בהם עונש המאסר שהוטל על הנאשם משמעותי באופן שהולם את חומרת מעשיו אף ללא הטלת קנס.

בענייננו, אין במצבו הכלכלי של הנאשם כדי להצדיק ויתור על רכיב הקנס בעונש, זאת במיוחד תוך שקלול שאר רכיבי הענישה, בהשוואה למתחם הענישה הנוהג בעבירות דומות. עם זאת, יינתן משקל הולם למצבו הכלכלי בקביעת גובה הקנס ומועדי התשלום, כמו גם גובה הקנס שהושת בעניינם של נאשמים אחרים בפרשה.

רמת הענישה הנוהגת - קנס

19. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בפסיקה מעלה כי גובה הקנס, בנסיבות דומות, ובמקרים בהם לא הושגה הסכמה באשר לרכיב הקנס, בגין העבירות בהן הורשע הנאשם, נע בין 3,000 ₪ ל-10,000 ₪. כאשר גובה הקנס במקרה הספציפי נגזר, בעיקר, מהפרמטרים הבאים: חומרת העבירה ונסיבותיה, ובמיוחד כמות הסם ותפקיד הנאשם בתוכנית העבריינית לייבוא, נסיבותיו האישיות של הנאשם, והתאמה למכלול רכיבי העונש (ראו, למשל: ע"פ 3931/13 חיים באום נ' מדינת ישראל (10.06.2014); ת"פ 33888-10-14 מדינת ישראל נ' ראובן עמית (5.10.14); ת"פ 23301-06-09 עמוס פרנסייה (28.7.10)).

סוף דבר

20. לאור כל האמור, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 22 חודשי מאסר בפועל, בניכוי תקופת מעצרו, מיום 1.2.16 ועד ליום 19.3.16, אז החל לרצות עונש מאסר שהוטל עליו בת"פ 32474-9-10.

עונש מאסר זה ירוצה במצטבר לעונש המאסר אותו מרצה הנאשם כעת.

ב. 8 חודשי מאסר מותנים, למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור את העבירות בהן הורשע, או כל עבירה אחרת מסוג פשע בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים, לרבות ניסיון או סיוע לעבור איזו מעבירות אלה.

עמוד 6

ג. קנס בסך 6,000 ₪ לטובת אוצר המדינה, או 60 ימי מאסר

תמורתו.

הקנס ישולם ב-6 תשלומים חודשיים שווים ורצופים בסך 1,000 ₪ כל אחד, או 10 ימי מאסר כנגד כל תשלום ותשלום.

התשלום הראשון ישולם עד ולא יאוחר מיום 5.3.17. יתרת התשלומים ישולמו עד ולא יאוחר מיום 5, לכל חודש קלנדרי לאחר מכן.

לא ישולם תשלום במועדו, יועמד הקנס, או יתרתו, לפירעון מלא לאלתר.

ד. הנאשם יפקיד בקופת בית המשפט, לא יאוחר מיום 15.9.16, סך

6,000 ₪ שיועברו לקרן החילוט.

בכפוף להפקדה זו יושב הרכב לבעליו הרשום.

ה. הסמים יושמדו. מוצגים יושבו לבעליהם ובהיעדר בעלים יחולטו.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ט תמוז תשע"ו, 04 אוגוסט 2016, בנוכחות הצדדים.